

РЕШЕНИЕ

№ 24541

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разглежда дело номер **5169** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба от В. П. Х., чрез адв. М., срещу решение № 20119540 от 31.03.2024г., постановено по НАХД № 16298/2020 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 189/16.10.2020 г. на директора на Териториална дирекция Югозападна, определен със Заповед № ЗАМ - 43/32-8734 от 07.01.2019 г. на Директора на Агенция „Митници“. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди, че първоинстанционният съд не е дал отговор на нито едно от възраженията, направени в писмените бележки по същество на спора, както и неправилно е приел, че АУАН не страда от порока липса на подпис на св. Х.. Счита, че по делото не е установено в каква посока е пътувал Х., което обстоятелство е било оспорено от защитата; чия е собствеността на багажа, в който са се намирали акцизните стоки. Намира, че деянието не е съставомерно по чл. 112а, ал. 4 от ЗАДС, тъй като към настоящият момент Великобритания е извън Европейския съюз. Иска да бъде постановено решение, с което да се отмени обжалваното решение на районния съд и да се постанови ново, с което да се отмени издаденото наказателно

постановление. Алтернативно, искането е за отмяна на НП и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът – директора на Териториална дирекция Югозападна, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. В позиция по същество моли за отхвърляне на касационната жалба като неоснователна. Претендира са присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителя на Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 189/16.10.2020 г. на директора на Териториална дирекция Югозападна, определен със Заповед № 3АМ - 43/32-8734 от 07.01.2019 г. на директора на Агенция „Митници“, с което на В. П. Х., на основание чл. 112а, ал. 4, чл. 124, ал. 1 и чл. 128, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове и чл. 53 от ЗАНН, е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева, както и са отнети в полза на държавата 30 стека с по 10 кутии цигари, общо 300 кутии цигари, марка „Dunhill“, всяка от по 20 къса, с бандерол за платен акциз на Р България като предмет на нарушението.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следно:

На 29.06.2020 г. В. Х. трябвало да пътува от Р България за Л., Великобритания от Летище С., Терминал 1. Около 10:00 часа касаторът се намирал в салон „Заминаване“, на Терминал 1, МП Летище С., на „Зелен коридор“. По същото време свидетелят И. В. била дежурна на „Зелен коридор - нищо за деклариране“ на Терминал 1. За пътника Х. постъпил сигнал от служителите на Дирекция „Сигурност“, отдел „Проверка регистриран багаж“. Поради това старши инспектор в МП Летище С., спряла за проверка В. П. Х.. Била извършена проверка на личен и ръчен багаж на пътника, в хода на която били намерени 30 стека цигари „Д.“. Общото количество на тютюневите изделия било 300 кутии, 6000 къса цигари. Същите били облепени с български акцизен бандерол. Митническата проверка била осъществена в специално за целта помещение, в присъствието на митническите служители Г. Т. и Я. Х.. Във връзка с намерените в багажа му цигари, Х. писмено дал обяснения, че същите са за приятели и за лично ползване. За митническата проверка бил изготвен протокол, а намерените тютюневи изделия били иззети с опис.

Съставен акт е АУАН №189/2020 г. от ст. инспектор в МП Летище С.- пътници при ТД Югозападна за нарушение на чл.112а, ал. 3 от ЗАДС, който е връчен лично на Х.. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното пред Софийския районен съд наказателно постановление. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

При така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушенията, за които е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

В хода на съдебното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане и събиране на доказателствения материал по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Решаващият състав не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН. Обратно на твърденията на касатора, не налице и нарушение при осъществяването на преценка на събрания по делото доказателствен материал. Касационната инстанция не е разполага с правомощие да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса и не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване. Инстанционният контрол се свежда до проверка на изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното формиране на вътрешното убеждение и оценъчната дейност на доказателствата в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото категорично не сочат.

Правилно Софийският районен съд е приел, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения във формата и съдържанието на АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление. Макар да не се е произнесъл подробно по всички наведени доводи в тази насока, въззивният съд не е допуснал процесуално нарушение, обуславящо отмяна на решението на това основание. Това е така, тъй като същото не се е отразило върху крайния извод за законосъобразно провеждане на процедурата по налагане на административно наказание. Ето защо същото не е основание за отмяна на обжалваното решение.

Административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана на

основание чл. 112а, ал. 4 от ЗАДС, съгласно която физическо лице, което изпраща, пренася или превозва за друга държава членка тютюневи изделия или алкохолни напитки в количества с търговски характер, се наказва с глоба в размер от 1000 до 4000 лева, а при повторно нарушение - с глоба в размер от 3000 до 6000 лева. Не е спорно, че касаторът е пренасял цигари, пакетирани в стекове. Тези цигари са били в ръчния и чекиран на името на пътника багаж. Не е спорно и, че В. Х. е следвало да пътува с полет от С., България за Л., Великобритания (страна-членка на Европейския съюз, към момента на извършване на нарушението.) Цигарите са открити в багажа на Х. в резултат от извършената контролна проверка от митническите органи.

Късовете с цигари от тютюн са тютюнево изделие, което съгласно чл. 2, т. 2 ЗАДС подлежи на облагане с акциз. Той попада в обхвата на понятието "акцизни стоки", дадено в чл. 4, т. 1 от същия закон. За количества с търговски характер се считат количествата, надвишаващи равнищата, посочени в правилника за прилагане на закона. Както правилно е посочила въззивна инстанция, в тази връзка приложение следва да намери разпоредбата на чл. 4в, т. 1, б. "а" от ППЗАДС, според която закупените тютюневи изделия в друга държава членка от физически лица за лични нужди, които се освобождават от акциз, могат да бъдат за цигари в количества не по-големи 800 броя. Тъй като количеството цигари е било 6000 къса, което надвишава лимита от 800 броя по чл. 4в, т. 1, б. "а" от ППЗАДС, то следва и, че те са били пренасяни с търговски характер.

За установеното по категоричен начин нарушение на чл. 112а, ал. 4 от ЗАДС във връзка с чл. 4в, ал. 1, т.1, б. „а“ от ППЗАДС законосъобразно е наложено административно наказание глоба в минимален размер от 1000 лв.

В случая не може да намери приложение нормата на чл. 28 ЗАНН. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Напротив, установено е пренасяне за друга държава членка на акцизни стоки в количества значително надвишаващи, разрешените такива за лична употреба. С оглед значимостта на обществените отношения, уредени със Закона за акцизите и данъчните складове, установеното с процесното наказателно постановление нарушение не може да се квалифицира като маловажно.

Неоснователно е и възражението, че е налице по-благоприятен закон и разпоредбата на чл. 112а, ал. 4 от ЗАДС не следва да се прилага, тъй като Великобритания не е член на Европейския съюз към настоящия момент. Посочената разпоредба е в сила към момента на осъществяване на нарушението, в сила е и към настоящият момент, т.е. не е променена и не е налице по-благоприятен закон, който да доведе до отмяна на наказателното постановление.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 63д, ал. 1, предл.2-ро от ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено, като при съобразяване с предмета на делото и проведеното едно съдебно заседание с участието на представител на ответника се присъдят 80 лева - чл. 26е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН,
Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20119540 от 31.03.2024г., постановено по н.а.х.д №
16298/2020г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА В. П. Х. да заплати на Агенция „Митници“ разноси по делото в размер на
80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: